

Noviny

TŘÍDY 9.B

2024

Úvod:

Bliží se konec školního roku, který znamená poslední dny na základní škole pro naše devátáky. Proto jsme se my, žáci 9.B ze základní školy Alšova, rozhodli, že zpracujeme tyto třídní noviny, abychom si zavzpomínali a připomněli, co všechno jsme prožili. „*Bylo to krásných devět let, bude mi to chybět!*“ zavzpomínal náš spolužák Oliver. V těchto novinách najdete ankety, reportáže, články, rozhovory a spoustu dalších zajímavostí o naší třídě.

Úvod:	1
Anketa: oblíbený učitel	2
Anketa: Kam půjdeme na střední školu?	2
Jaké byly odpoledka s p. uč. Tembo?	3
Nejlepší hlášky učitelů	3
Výlety	3
Adaptační kurz na začátku druhého stupně	4
Taneční koncert	4
Praha	4
Zapojení 9. B do různých akcí, jaké to byly?	5
Reportáž - Londýn	6
Jak se v Londýně líbilo našim spolužákům?.....	7
Vánoční trhy v Maďarsku a Bratislavě	8
Lyžák	9
Cesta na mistrovství v hokeji	10
Cesta probíhala autobusem!.....	10
Průběh zápasu.....	10
Líbilo se nám to vůbec?.....	10
Co nám (ne)bude chybět	11
Hodina hudební výchovy aka Neandrtálec s kytarou	13
Rozhovor s panem ředitelem	15
Rozhovor s paní Holubovou	16
Poděkování	17

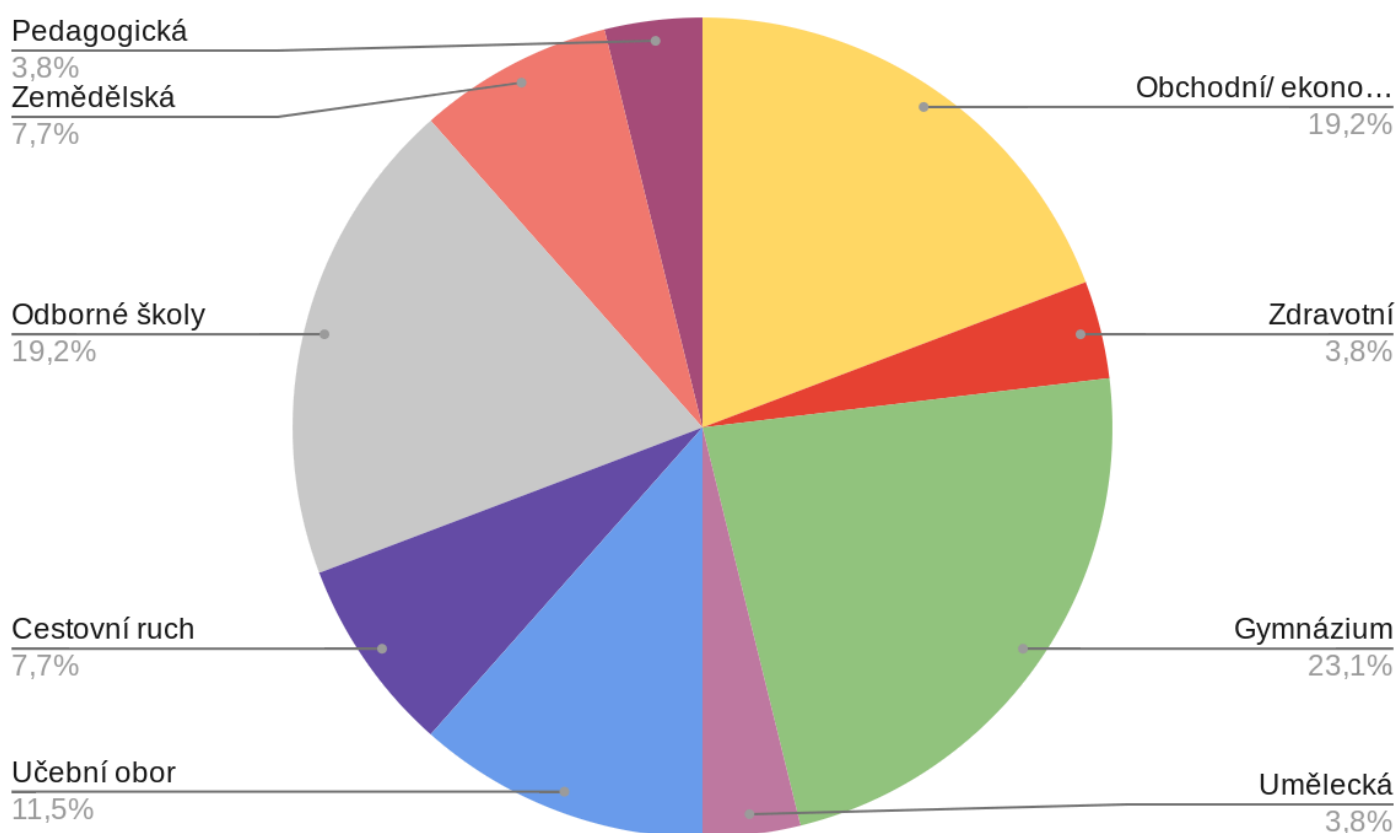
Anketa: oblíbený učitel

V této anketě jsem se ptala všech žáků 9.B na jejich nejoblíbenějšího učitele nebo učitelku. Každý učitel/ka, kteří dostali hlas jsou v této tabulce. Ovšem největší dík si zaslouží paní učitelka Holubová, kterou jsme do hlasování nezahrnuli, jelikož je naše třídní učitelka.

Učitel	Hlasy žáků
paní Šustková	1
paní Lišková	2
pan Kočiš	1
paní Váňová	13
pan Štěpán	1
pan Wallinger	8

Nikol Vráblová

Anketa: Kam půjdeme na střední školu?

Julie Albertová, Karolína Knebllová

Jaké byly odpoledka s p. uč. Tembo?

Odpolední vyučování jsme s p. uč. Tembo prožívali v 8. třídě. Za ten rok jsme se toho někteří dost naučili, např. jak si vyrobit barefoot boty, vyšívat nebo sbíráni odpadků v Kopřivnici v rámci projektu 72 hodin. Dále jsme měli díky tomuto projektu možnost udělat dobrý skutek v azylovém domě Racek, kde jsme podarovali přítomné ručníky, utěrky, atp.

Mezi další aktivity v odpoledním vyučování patřilo hrabání sena u Váňova kamene, dělání sirupu z pampelišek, džemu z šípků nebo vyrábění výrobků na školní akce.

Veronika Bučková, Vendula Lalinská

Nejlepší hlášky učitelů

1. Blbé dotazy teď
2. To jsou ty vaše kalkulačky
3. Já budu jedovatá, děvka, ale fakt
4. Yes
5. Boys Boys Boys
6. Dnešní hodinu si rozdělíme na 3 části
7. Už zbývá ani ne ... týdnů, než vás vypustíme z našeho ústavu.
8. Kdo maže tabuli
9. Nehlaste se všichni
10. é š čárkou
11. To je 6. třída, děvka
12. Vy jste ale všichni kývali hlavou, že tomu rozumíte

Gabriela Bajerová

Výlety

1. třída - Liščí mlýn (2016)
2. třída - Ranč Bučiska (2017)
3. třída - Zbrašovské aragonitové jeskyně a Zoo Olomouc (2018)
4. třída - Archeopark a Rybí dům (2019)
5. třída - Covid - 19
6. třída - Moravský kras (2021)
7. třída - Dlouhé stráně a Velké Losiny (2022)
8. třída - Brno (2023)
9. třída - Praha (2024)

Adaptační kurz na začátku druhého stupně

Na začátku 6. ročníku jsme se společně s druhou třídou vydali na třídní adaptační kurz. Odjezd byl v pondělí ráno. Jeli jsme autobusem od školy ZŠ Alšova do areálu Spálovský mlýn kousek od Oder.

Po příjezdu jsem se ubytovali v chatkách, kde bylo poměrně chladno. Po celou dobu jsme hráli různé hry, které se odehrávaly většinou v areálu, ale občas i v lese.

Jako večerní aktivita byl kvíz o různých filmech.

Poslední večer jsme měli diskotéku, kterou si většina lidí užila.

Ráno nás už čekal odjezd zpátky do Kopřivnice a druhý den hurá do školy.

Karel Bárta, Matěj Bartoň

Taneční koncert

Žáci ZŠ Alšova se přijdou podívat na taneční koncert ZUŠ Zdeňka Buriana ve čtvrtek 23. 5. 2024 v KDK. Žáci budou odcházet od školy společně se svými třídními učiteli v průběhu velké přestávky.

Vendula Lalinská, Veronika Bučková

Praha

Dne 29. května se 9.B společně s paní učitelkou Holubovou a paní učitelkou Bortlovou vydají na výlet do Prahy, kde stráví jednu noc.

První den se půjdou podívat na Vyšehrad a poté na Slavín. Jakmile skončí prohlídka Slavína, tak se třída vydá tramvají na Újezd, kde následně vyjedou pozemní lanovkou na Petřín. K večeru bude prohlídka katedrály sv. Víta a po večeri je čeká procházka Starým městem.

Druhý den 9.B čeká procházka po Praze, kde následuje prohlídka Národního muzea a pozdní odjezd zpátky do Kopřivnice.

Daniel Geryk, Tomáš Mokryš

Zapojení 9. B do různých akcí, jaké to byly?

V 9. třídě jsme zažili spoustu akcí. Do konce školního roku nám zbývá posledních pár týdnů. To ale neznamená, že je strávíme sezením ve škole. Čeká nás nejedna akce, a proto si to tady shrneme, co jsme zažili a co nás teprve čeká.

Svět kolem nás - Tam nám povídali o různých zemích (letos konkrétně o Indonésii), jaké tam jsou zvyky, jaká jídla tam jedí atd.

Adventní výlet do Slovenska a Maďarska Győr na dva dny - Zájezd do města na Slovensku Bratislavy a do Győru v Maďarsku. Cestou nás doprovázel průvodce a povídal nám různé zajímavosti. Strávili jsme na výletě jednu noc. Spali jsme v klášteře, kde bylo ubytování velmi příjemné. Společné dva dny jsme si moc užili.

Zájezd do Londýna - Mohli jsme se zúčastnit zájezdu do Londýna. Jeli jsme společně se školou 17. listopadu. Vyjeli jsme 5. 3. 2024 a cesta trvala zhruba 26 hodin. Byla to náročná cesta. Bylo nepříjemné sedět tak dlouho v autobusu, ale byl to hezký výlet a nová zkušenost.

Branný den - Konaly se různé disciplíny, které se udály na pozemku školy, první pomoc, hod granátem, střelba ze vzduchovky, rytí záhonku, sebeobrana. Na akci se ještě zúčastnili hasiči a policie.

Přírodopisná exkurze - Vydali jsme do Štramberka, kde na nás čekal pán, který se zabývá petrologií. Povídal nám zajímavosti o horninách a zkamenělinách. Měli jsme také možnost si nějaké fosílie odnést domů.

MS v hokeji - Prožili jsme hokejové utkání MS v Ostravě. Hrál Švédsko proti Kazachstánu. Jelo pár vybraných žáků.

Exkurze Krakov - V pondělí 20. května se konala jednodenní dějepisná exkurze do Krakova. Prohlídky se zúčastnili žáci 9. a 8. ročníků. Navštívili jsme muzeum v Schindlerově továrně, centrum města a hrad Wawel.

Taneční koncert - Ve čtvrtek 23. 5. jsme se byli podívat na taneční vystoupení žáků základní umělecké školy Zdeňka Buriana do KDK.

Výlet do Prahy - Ve středu 29. května jsme jeli na školní výlet do Prahy. Strávili jsme tam 2 dny a navštívili jsme spoustu památek např. Pražský hrad, Muzeum Karlova mostu, Národní muzeum atd. A to je taky náš poslední výlet s celou třídou.

Poslední zvonění - To nás čeká poslední týden školního roku.

Karolína Knebllová, Nikol Vrábelová, Julie Albertová

Reportáž - Londýn

Do Londýna jsme vyrazili 5.3. v 7:00. Po 20 hodinách v autobuse jsme dorazili do přístavního města Calais ve Francii. Po pár hodinách čekání jsme vjeli na trajekt směr Londýn. Do Londýna jsme dorazili 6.3. v 8:00 místního času.

V centru Londýna jsme se šli nasnídat do Tesca, kde byly potraviny podstatně dražší než v Česku. Jízda metrem byla celkem pohodlná, protože už všichni byli buď v práci nebo ve škole. Po procházce v centru jsme měli velké štěstí, protože se nám povedlo vidět projíždějícího krále Karel III., který zrovna jel do Buckingham Palace. Po hodinách strávených v centru jsme vyrazili k našim rodinám.

Autobus zastavil, učitelé vystoupili a my jsme sledovali, jak k autobusu přicházejí naše rodiny. Učitelé začali volat naše jména a seznamovat nás s rodinami. Ostatní jen pozorovali, kam jejich spolužáci jdou. Po chvíli čekání učitelka ze ZŠ 17.listopadu řekla: „Kučera, Mokryš, Trčka!“ a my jsme se začali bát, kdo se o nás bude starat. Vystoupili jsme z autobusu a šli za paní učitelkou Caloňovou, se kterou jsme se začali bavit o tom, kdo z lidí kolem nás by se o nás mohl starat.

Po chvíli čekání nás zavolal pan učitel Tembo a ukázal nám daného pána. Pán, který se o nás měl postarat měl okolo 70 let. Většina lidí, co s námi byli, jeli s rodinami s autem, ale my šli pěšky. Šli jsme takovým ghettem a celkem jsme se báli, v jakém domě skočíme. Po chvíli cesty vypadaly domy lépe než před chvílí. Po pěti minutách cesty jsme došli k malému domu, který měl být po zbytek výletu naším domovem.

Po příchodu do domu jsme se seznámili s manželkou pána, který nás vyzvedl. Když jsme se přivítali s paní, tak nám pán ukázal náš pokoj. Náš pokoj měl tak 3 na 4 metry a měl dvě postele. Jedna postel byla dvoupatrová a druhá normální. Chvíli po příchodu do našeho pokoje nás zavolala paní na večeři. Naše první večeře nás překvapila. Dostali jsme zapečené těstoviny, které byly takové zelené a moc nám nechutnaly. Po domluvě mezi mnou, Tomem a Tomem jsme si řekli, že se vymluvíme na to, že jsme na večeři zapomněli a že jsme se najedli v autobuse. Tom se odvážil a řekl to paní, která nám večeři dala. Paní moc nevypadala, že nám věří, ale my jsme byli spokojeni, že už to nemusíme jíst.

Druhý den jsme vyrazili na letní sídlo královské rodiny a šli jsme se podívat na školu, kde studoval princ William a Harry. Odpoledne jsme navštívili muzeum Madame Tussauds, které bylo fajn. Třetí den jsme se jen tak poflakovali po Londýně a večer jsme se vydali zpět do České republiky.

Jak se v Londýně líbilo našim spolužákům?

Tomáš Mokryš - Tomovi se výlet do Londýna moc líbil. Byl v Londýně poprvé. V autobuse měl štěstí na to většinu času seděl sám a mohl se prospat. U rodiny byl s Tomem a s Olim. Naši rodinu hodnotí 2/10 a podle jeho slov to byla hrůza. Jídlo mu vůbec nechutnalo, koupelna byla malá a postele byly tvrdé a nepohodlné. Byl rád, až jsme odtamtud odešli.

Marek Leiter - Marek si vždycky přál se do Londýna podívat, takže asi nemusím říkat, že se mu tam moc líbilo a klidně by tam zajel znova. Hodnotí svou rodinu 9/10, jídlo tam bylo výborné, rodina sama o sobě byla přátelská a pohostinná, pokoj ve kterém přespávali byl spíše průměrný, ale podle jeho slov už byl v mnohem horším. Nejhorší na celém výletu byla skoro celodenní cesta autobusem což je jediné negativum.

Oliver Kučera, Tomáš Trčka

Přírodopisná exkurze do Štramberku

12. května - geologie

V 8:00 začala cesta, kdy naše třída odcházela do Štramberku po stoupajícím kopci. Když jsme došli do Štramberku, čekal na nás průvodce, který hned spustil a začal povídat o samotném vývoji Země. Po velmi "zajímavém" vyprávění jsme si šli zkusit najít nějaké ty zkameněliny. Nikdo nenašel nic zajímavého, jenom klasické kameny. Pak jsme změnili pozici a šli jsme někde na kopec, kam nás průvodce zavedl. Začal vyprávět o Štramberku a něco o moři, které zde bylo kdysi dávno. Jak jsme se zase posunuli někam dál po cestičce, tak jsme narazili na stěnu, kde byly pískovcové kameny. V jednom z nich byl otvor nebo důlek, o kterém průvodce řekl, že byl dům pro nějakou rybu.

Zakončení naší výpravy byl výšlap k Trúbě a vyprávění o skluzavce ze skály, po které se děti sklouzávaly po generace, a proto je ta skála uhlazená. Jak jsme dorazili do části Štramberku, kde se nachází Trúba, mohli jsme si zkusit vytvořit jiskru s pomocí kamene a křesadla. Naše výprava skončila rozloučením s průvodcem a následným odchodem na oběd do školy.

Tomáš Bartoň, Lukáš Ručka

Vánoční trhy v Maďarsku a Bratislavě

V prosinci 22. - 23. 2023 jsme navštívili slovenské a maďarské trhy. Na průběh zájezdu a dojmy jsem se zeptal svého spolužáka Tomáše.

Tomáš Trčka: „Byl to skvělý zážitek, byl jsem tam poprvé a moc se mi to líbilo. V autobuse jsem jel s Olim, což byl docela špatný výběr, celou cestu mě otravoval. Po asi přibližně třech hodinách jsme dorazili do Bratislavy. Čekal jsem to lepší, ale bylo to podobné jako v Praze. Hned po příjezdu jsme se šli podívat na trhy. Ty byly docela pěkné, ale myslel jsem, že budou větší. Škoda že nám nevyšlo počasí, protože bylo zataženo a pršelo. V Bratislavě jsme byli asi 2 hodky a poté jsme jeli do Maďarska. Cesta tam trvala asi další dvě hodiny. Po příjezdu jsme se šli ubytovat na hotel. Na pokoji jsem byl s Olim, Karlem a Kubou Gerykem. Byl jsem strašně unavený a bolely mě záda, takže jsem si hned šel lehnout. Po asi hodinovém odpočinku jsme se šli podívat na trhy. Sice trhy byly malé, ale protože jsme tam šli večer, tak tam byla tma a osvětlení bylo moc pěkné. Byli jsme tam asi cca dvě hodiny a to mi stačilo.

Když jsme přišli zpátky na hotel, tak jsem se osprchoval a šel spát.

Druhý den jsme vstali v 7:00 a šli na snídani. Pak jsme šli znova na náměstí na trhy, kde jsme měli rozchod. Po návratu na místo, kde jsme si dali sraz, jsme šli na hotel, kde jsme si sbalili věci a autobusem odjeli domů. Výlet jsem si moc užil.”

David Heimerle

Lyžák

V roce 2022 jsme se společně s o rok starším ročníkem vydali na lyžařský kurz ve Ski Karlov, Malá Morávka, Karlov pod Pradědem v Jeseníkách. Bydleli jsme v chatě Zátíší a byli jsme rozděleni do pokojů většinou po čtyřech. Lyžařský kurz trval celkem 5 dní. V pondělí 21. 2. jsme v 7:00 odjeli autobusem. První den byl spíše organizační, ale první výcvik jsme měli už odpoledne. Byli jsme rozděleni do několika družstev podle toho, co už umíme. Měli jsme na výběr lyže nebo snowboard. Další dny měly stejný program. Lyžování probíhalo vždy dopoledne a odpoledne. Večer jsme měli nějaký program. Ve volném čase jsme se navzájem s kamarády navštěvovali, povídali si, hráli různé hry, atp. Večer před odjezdem byla diskotéka, kde jsme všichni měli možnost si zatancovat, zazpívat a užít si poslední večer společně strávený na lyžáku. Poslední den jsme výcvik měli pouze dopoledne a poté nastal čas balení a loučení se s chatou a areálem. Většina z nás se něco nového naučila, odnesla si nové zážitky a někteří i nové kamarády. Během lyžáku jsme se s některými více sblížili, ale nejen se svými spolužáky ze třídy, ale i se spolužáky z vyššího ročníku. 25. 2. jsme se v odpoledních hodinách vraceli zpět do Kopřivnice. Všichni jsme si lyžák užili a budeme na něj vzpomínat v dobrém.

Vendula Lalinská

Cesta na mistrovství v hokeji

Skupina žáků z naší školy - vybraná učitelů - se vydala na zápas v mistrovství světa v hokeji. Zápas se konal v Ostravě, přesněji v Ostravar Aréně. Několik statečných, přehnaně namotivovaných fanoušků se už týden těší na utkání Švédska a Kazachstánu. Zejména protože jsou mezi nimi i hokejoví fanatici, (že ano Karle a Olivere).

Cesta probíhala autobusem!

Jeli jsme příjemnou cestou v autobusu, kde byla vcelku dobrá nálada. Vyjeli jsme od naší školy v 14:00 a přijeli jsme zpátky do Kopřivnice kolem 20:00.

Průběh zápasu

Zprvu bych zmínil, že jsme nebyli jediná škola, přítomná na zápase. A proto se fandilo obou týmům stejně. I naše třída a vedlejší byla rozdělena mezi fandů Švédů a Kazachstánců.

V první třetině jasně vedlo Švédsko, vstřelením branky a celkově trávili více času v útočném pásmu Kazachstánců.

V druhé třetině Kazachstánci doháněli výkon Švédů, ale i tak Švédové vstřelili další branku. A dále Švédové byli dominantní tým na ledě.

V třetí třetině se fanoušci pořádně rozjeli. To platí také pro oba dva týmy, které už hrály poměrně vyrovnaně. I přes dobré šance Kazachstánu, zákroků gólmana a jedné vstřelené branky, nakonec prohráli. A Švédové se radovali z vítězství.

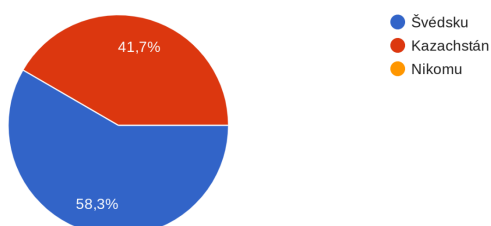
Líbilo se nám to vůbec?

Jednoznačně se nám celkově zápas líbil. Většina z nás fandila Švédům a zbytek Kazachstáncům. Osobně bych řekl, že se nejednalo o nějaký skvělý hokej, ale stále to bylo dobré na dívání.

Jakub Geryk, Vojtěch Bartoň

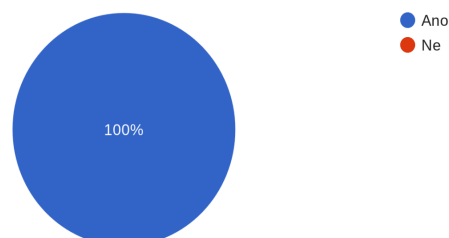
Jakému týmu jste fandili?

12 odpovědí

Líbíl se vám zápas?

12 odpovědí

Školní výlet Praha 2024

Dne 29. 5. se třída 9.B v plném počtu vydala na dlouho plánovaný výlet do Prahy. Na nádraží se překvapivě před pátou hodinou ranní dostavili všichni a vyjeli jsme směr Studénka, kde jsme přestoupili na vlak do Prahy. I přes to, že všichni byli rozespalí, panovala dobrá nálada. Z jednotlivých kupé se ozývala hudba a smích.

Po třech hodinách jsme dorazili na místo, uložili si zavazadla do boxů na nádraží a s průvodcem, který s námi byl už v zimě v maďarském Győru, vyrazili směr Vyšehrad. Potom se naše výprava vydala (s malou zastávkou v Tescu, pro hladem umírající jedince, kteří si nesbalili tousty, či řízek jako ostatní) na Petřínskou lanovku. Tam jsme se rozdělili na skupinky většiny, která chtěla do zrcadlového bludiště, odvážlivců co chtěli na Petřínskou rozhlednu a těch, co byli znaveni natolik, že odmítli opustit lavičku ve stínu. Když se všichni zase sešli, třída se s pár historickými zastávkami, vydala na Pražský hrad. I když se chvíli zdálo, že třída cestou minimálně částečně únavou zahyne, výprava na hrad dorazila bez ztrát, a to chvíli před výměnou stráží. S přednáškou našeho průvodce jsme prošli Pražský hrad a navštívili Katedrálu svatého Víta, kde jsme naživo viděli vitráže a žebrovanou klenbu stropů, o které jsme se učili v sedmé třídě v dějepise. Následovala návštěva Zlaté uličky, kde jsme dostali volno, abychom si ji mohli projít. Po srazu následovala cesta k Palladiu, kde jsme dostali volno na večeři. Všichni se nabití novou energií a po skupinkách vydali do oblíbených fastfoodů. I přesto, že pětipatrové nákupní centrum se ukázalo jako hotové bludiště, se nikdo neztratil. Po večeři a nákupech v Palladiu jsme si vyzvedli zavazadla z úložných boxů a vydali se na ubytování do a&o Hostel Praha. Byli jsme na pokojích po šesti a osmi lidech, takže nikdo moc nespál.

Po rušné noci se o půl osmé ráno všichni postupně sešli na bohaté snídani, po které jsme vyrazili nejdříve metrem, uložit si zavazadla, a potom jsme pěšky šli vltavským nábřežím k Národnímu divadlu a ke Karlovu mostu. I přes nepřízeň počasí a únavu z předešlého dne u většiny výpravy panovala dobrá nálada. Zastavili jsme se také u Lennonovy zdi, kde některé naše kreativní duše mohly zachytit své moudro či podpis. Po procházce po Praze jsme před deštěm unikli do Muzea Karlova mostu a s malou zastávkou na krmení nutrií na oběd do menzy Právnické fakulty. Potom jsme šli přes Pařížskou třídu, kde si holky prohlédly výlohy s kabelkami, na Staroměstské náměstí. Vzhledem k dešti a času, který utíkal více, než bychom chtěli, jsme se zde moc dlouho nezdrželi a vydali jsme se k Národnímu muzeu, kde jsme dostali volno na to, si muzeum projít, případně si něco koupit na Václavském náměstí. Asi po dvou hodinách se všichni sešli na stanoveném místě, spokojeni, s taškami z oblíbených obchodů, případně nějakým jídlem do vlaku. Ač byli všichni unavení, cesta zpátky nebyla ani tichá, ani klidná, právě naopak. Z jednotlivých kupé se opět ozývala hudba, zapálené debaty a smích, které neutichly ani při čekání před Studénskými nádražími na další vlak. Poté, co jsme po desáté hodině večer dorazili na kopřivnické nádraží, jsme se všichni unavení, ale spokojení, rozprchli domů.

Myslím, že mluvím za všechny, když řeknu, že výlet jsme si vážně užili, a to díky našim skvělým vyučujícím. Především naši třídní učitelce, která má za svou neskutečnou trpělivost a všechno co pro nás dělá, i přes to, jak těžké to s námi občas je, můj obdiv.

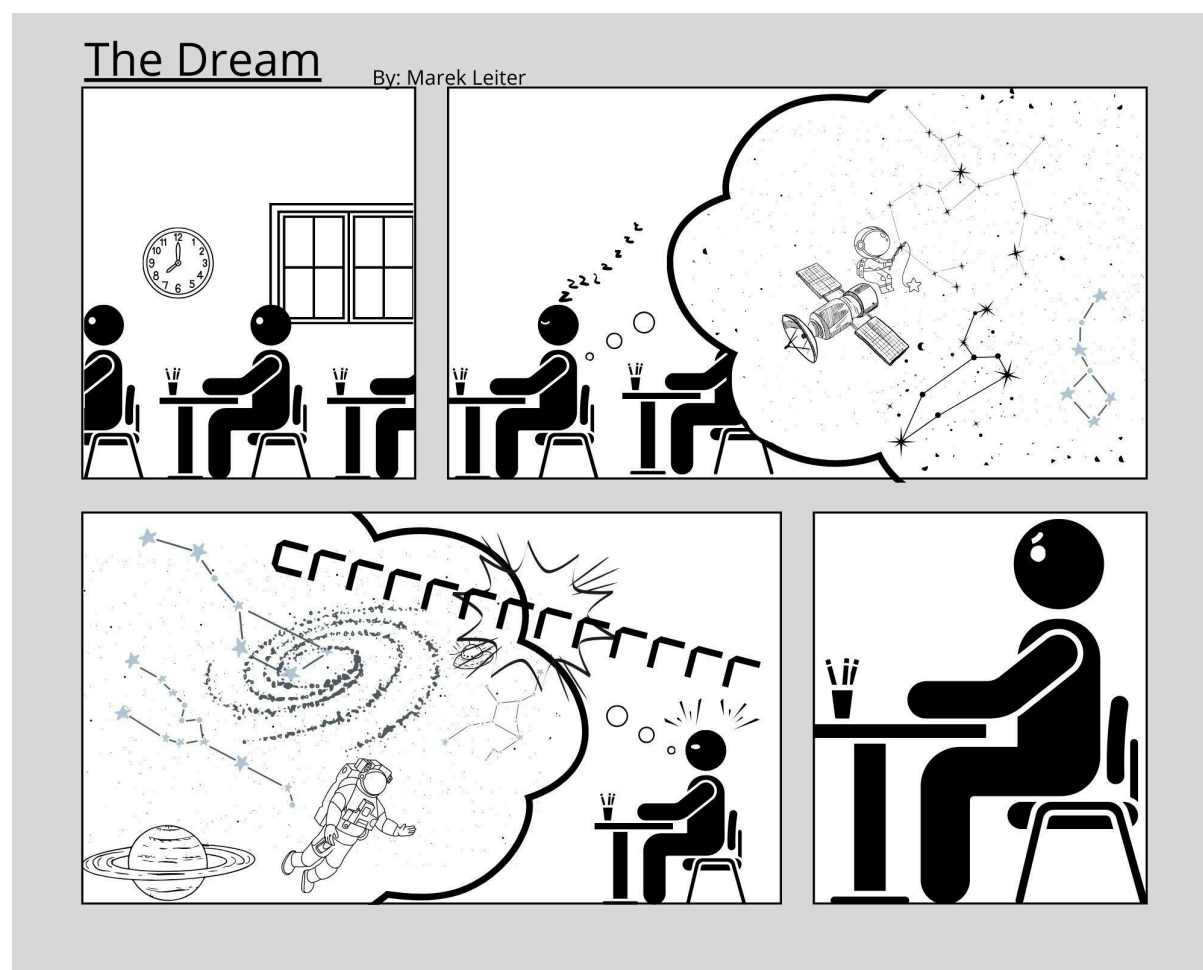
Klára Procházková

Co nám (ne)bude chybět

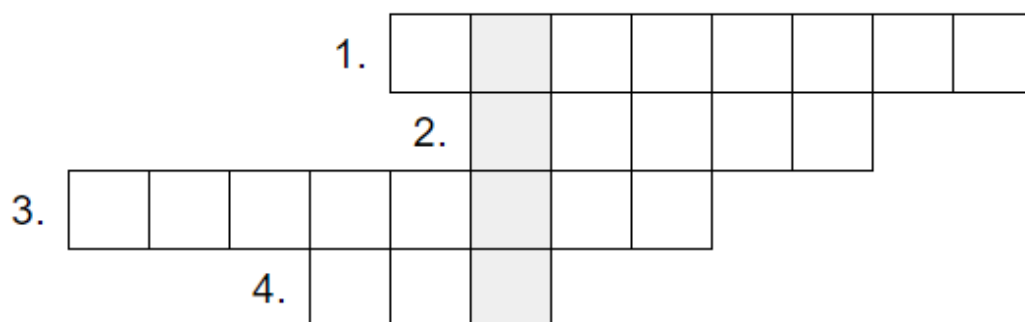
Všech žáků 9.B jsme se zeptali, co nám bude a nebude chybět, poté co odejdeme na střední školu.

Jméno	bude chybět	nebude chybět	Jméno	bude chybět	nebude chybět
Albertová J.	spolužáci	zbytečné narážky učitelů	Kučera O.	učitelé a spolužáci	-
Bajerová G.	spolužáci a někteří učitelé	zákaz mobilů	Kupková N.	spolužáci	někteří učitelé
Bárta K.	někteří spolužáci	blbé kecy ve třídě	Lalinská V.	spolužáci a kolektiv	-
Bartoň M.	jídlo	Karel	Leiter M.	historky p. u. Chaloupky	-
Bartoň T.	-	spolužáci	Mokryš T.	kolektiv	-
Bartoň V.	kamarádi, p. u. Wallinger	-	Očadlík J.	Gabča	někteří spolužáci
Bučková V.	někteří spolužáci	někteří učitelé	Procházková K.	spolužáci a někteří učitelé	-
Eichnerová K.	hodiny s p. u. Chaloupkou a Štěpánem	zima ve škole	Ručka L.	tělocvik	někteří učitelé
Geryk D.	kolektiv	-	Sochová L.	kolektiv	-
Geryk J.	někteří učitelé a kamarádi	všechno ostatní	Štaffová L.	zážitky	někteří učitelé
Heimerle D.	kamarádi	učitelé	Toman A.	učitelé a humor p. u. Kočiše a Štěpána	-
Chytilová N.	kamarádi	někteří učitelé	Trčka T.	kamarádi	-
Knebllová K.	holky	spolužáci	Vrábelová N.	kamarádi	spolužáci

Laura Sochová, Vendula Lalinská

Marek Leiter

1. Doplň slavný citát: “Já už budu, ale fakt.”
2. Doplň text z písně Okno mé lásky: “Kdo ti, když né já. Kdo tě mívá, když né já.”
3. Příjmení 1. třídního učitele/ učitelky.
4. Které citoslovce se opakovalo ve svolávací písni na adaptačním kurzu?

Gabriela Bajerová , Klára Procházková

Hodina hudební výchovy aka Neandrtálec s kytarou

Byla středa a třída 9.B měla zrovna hudební výchovu. Učitel měl celkem špatnou náladu spojenou s opravenými písemkami z minulé hodiny a katastrofálními známkami. Začal hodinu a něco říkal o známkách, ale dva spolužáci v zadní lavici vyrušovali. Naštvaný učitel je první přesadil do lavice ve předu, ale když to nepomohlo, prohlásil: „Když nám máte tolik co sdělit pánové, můžete jít před tabuli a já vás vyzkouším.“ Spolužáci zmlkli a doufali, že to nemyslel vážně, ovšem když je znovu pobídl, ať mu donesou sešity a stoupnou si před tabuli, došlo jim, že to vážně myslel.

Tak teda z aktovek vyhrabali pokrčené a místy roztrhané sešity a podali je učiteli. Ten se při zjištění v jakém jsou sešity stavu, namíchl ještě víc. Sešit prvního spolužáka byl plný graffiti nápisů a druhý tam měl sotva jeden nadpis zápisu. Učitel jim sešity zabavil s tím, že do příště budou mít nové se vším co tam být má a začal se zkoušením.

„Jaké jsou období pravěku?“ Při otázce se otočil na prvního spolužáka. Ten se chvíli zamyslel a spustil „Prvohory, druhohory a třetihory pane učiteli.“

Učitel se otočil na druhého spolužáka: „Z jakých materiálů měli pravěcí lidé hudební nástroje?“ Spolužák téměř okamžitě odpověděl: „Ze dřeva.“

Na to následovala otázka. „A jaké nástroje z toho dřeva vyráběli?“ Spolužák nevěděl, proto se začal rozhlížet po třídě. Jeho oči se zastavily na kytáře pana učitele, ležící na skříňce. „Kytary.“

Učitel se na něj pobaveně podíval. „Dobře. Takže když neandrtálci měli dřevěné kytary, z čeho prosím tě dělali struny.“ Na chvíli se zamyslel. „Z vlasů.“ Už smějící se třída to po této odpovědi nezvládla a propadla se do záchvatu smíchu.

Učitel se otočil zpět na prvního spolužáka. „A co myslíš ty?“ Spolužák se podíval na učitele. „Ze srsti.“ Když se už i učitel smál, žák se to snažil zachránit. „Z lián a vysoké trávy!“ Prohlásil vítězně. Vysmátý učitel opakoval. „Takže neandrtálci měli dřevěné kytary se strunami z vysoké trávy. Dobře.“

„Co je to pentatonika?“ Pokračoval v otázkách. První spolužák nadšeně vykřikl správnou odpověď, že pentatonika je pěti tónový systém. Učitel přikývl a otočil se na druhého spolužáka.

„Kdy se používala?“ Spolužák naprosto nevěděl, proto plácnul, že dávno. A na otázku kdy to zhruba je odpověděl, že asi před sto lety.

„A kde se ta pentatonika užívala?“ Ptal se dál učitel. Spolužák se zamyslel. „Ve starém Řecku.“ Prohlásil vítězoslavně. „A k čemu se tam používala?“ Ptal se učitel zmateného spolužáka dál. „Používala se na... Na velkých událostech.“ Vykoktal ze sebe nakonec.

Učitel se na něj překvapeně podíval. „A co je ta velká událost ve starém Řecku?“ Spolužák se na chvíli zamyslel a plácnul to první, co ho napadlo. „Koncert.“

Třída se už smála natolik, že někteří jedinci padali z židlí pod lavice. Učitel se otočil na druhého spolužáka. „Tady podle kolegy se ve starém Řecku hudba hrála na velkých událostech, kterými byl třeba koncert. Co myslíš ty? Máš nějaký jiný nápad?“

Spolužák se snažil lovit v myšlenkách a nakonec prohlásil: „K zastrašení nepřátel.“ Učitel se ptal dál. „A jak taková hudba vypadala?“ Spolužák opět sebejistě odpověděl. „Byla hodně drsná.“ Učitel se dál pobaveně vyptával. „Drsná jo? A jak ta drsná hudba vypadala?“ Spolužák neváhal. „Dupali a řvali.“

Učitel usoudil, že z nich už nic víc nedostane a dal jim možnost se předvést tím, že řeknou text nějaké písničky. Spolužák první prohlásil, že si vybral písničku Skákal pes, ale po pobavené připomínce učitele, ať si vybere nějakou, co jsme se učili tento školní rok a ne kterou se učil během studia v mateřské škole, si vybral písničku Šrouby a matice z poslední hodiny. Učitel ho pobídl ať začne odříkávat text a spolužák spustil.

„Říkat ti vopice... Šrouby a matice... Šrouby a matice... Šrouby a matice.“ Když se zastavil, druhý spolužák doplnil. „Prdět si ve vaně.“ Učitel na ně pobaveně hleděl a všechny ve třídě už ze smíchu bolelo břicho. „Já vás úplně vidím, jak to takhle zpíváte na tom vašem koncertě v Řecku pánové.“

Kluci si za obdivuhodný výkon odnesli potlesk svých spolužáků.

Klára Procházková

Rozhovor s panem ředitelem

Jako příspěvek do našich novin jsme se rozhodli udělat rozhovor s naším oblíbeným ředitelem, panem Pospěchem. Role “pana ředitele” může být mnohdy trošičku zastrašující a proto se vsadím, že každý žák je občas zvědavý na to: „kdo vůbec je pan Pospěch?” Jako vaši nebojácí spolužáci, jsme se rozhodli jít této nové skutečnosti naproti, takže jsme se ho zeptali na několik otázky.

1. *Chtěl jste se vůbec stát učitelem/ředitelem?*

Nikdy, mým cílem bylo pokud možno co nejrychleji opustit brány vzdělávacích ústavů. Ale protože mě vždycky bavily dějiny a moderní historie, rozhodl jsem se tento obor studovat na vysoké škole. A právě při studiu jednooborové historie jsem si uvědomil, že nechci být zavřený někde v archivech nebo v muzeu, ale potřebuji mezi lidmi, takže jsem přešel na učitelství historie a základů společenských věd a s odstupem času viděno toho zcela určitě nelituji, ba právě naopak jsem za toto rozhodnutí velice rád.

2. *Vadí Vám něco na škole, co byste rád změnil, ale nemůžete?*

Určitě, myslím že by i bylo docela divné, kdyby ne, člověk musí být pořád podle mě s něčím alespoň lehce nespokojený, aby měl motivaci se posouvat a měnit dál věci k lepšímu. Ale buď to jsou spíše takové drobnosti, nebo naopak věci, které se musí “měnit” opravdu velice pomalu a chce to více času (někdy i několik let) a to je pro mě někdy s mým příjmením docela těžké :-)

3. *Má Vaše práce také i impakt na váš soukromý život?*

Snažím se k žákům naší školy chovat a přistupovat tak, jak bych chtěl, aby se jiní učitelé chovali k mým dětem, až nastoupí na základní školu. Jinak je samozřejmě někdy obtížné skloubit pracovní vytížení s rodinným životem, občas je toho zkrátka moc najednou.

4. *Stala se ve škole nějaká zvláštní situace, kterou byste si pamatoval do konce života?*

Při přátelském florbalovém zápase s odcházejícími deváťáky jsem si zlomil prostředníček na pravé ruce a špatně mi srostl, takže na moji první třídu v pozici třídního učitele budu mít opravdu doživotní vzpomínku :-)

5. *Měl jste někdy nějaký problém i s jinými učiteli na škole?*

Všude, kde se vyskytuje více lidí, musí nutně vznikat konfliktní situace. Důležité ale podle mě je, snažit se je řešit vždy cestou komunikace a hledání kompromisů, navíc jsem svým založením bezkonfliktní člověk, takže pokud to jenom trochu jde, tak jsem vždycky pro dialog.

Rozhovor s paní Holubovou

Pomalu, ale rychle se blíží konec školního roku 2023/2024 a s ním i naše 9letá docházka na základní škole. Nejen my, ale i naše třídní se jistě moc těší na konec školního roku a na naše poslední zvonění. Aspoň se nás konečně zbaví. Ale, co kdyby to tak nebylo? Možná budeme nakonec paní Holubové chybět. Z důvodu naší zvědavosti jsme se paní Holubové rozhodli zeptat na pár otázek.

1. Co Vás na práci učitelky nejvíce baví?

Baví mě ta práce s dětmi. To, že je naše práce každý den jiná a ráda mám, když u žáků vidím zájem o výuku. Naopak mě úplně může naštvat, když vidím a slyším nezáměr o vzdělávání.

2. Máte ráda 9.B a budeme Vám chybět, až odejdeme na střední?

Má třída 9.B mi bude chybět, netěším se na to červnové loučení. Po těch čtyřech letech třídnictví vidím, že z Vás vyrostli už vcelku rozumní studenti.

3. Kdo je váš nejméně oblíbený žák?

Existují mi oblíbení žáci a i méně oblíbení. Ale po všech chci, aby fungovali stejně.

4. Jste ráda že jste jako třídu dostala 9.B?

Určitě jsem za svou třídu ráda, zatím se mi vždy povedlo se s Vámi domluvit a taky jsme společně zažili mnoho zajímavých věcí. Ať to byly výlet, adaptační kurz, lyžařský kurz nebo různé exkurze a jiné společné akce.

5. Koho byste vyhodila z naší třídy, kdyby jste mohla?

Nikoho, baví mě ta různorodost povah a i ten potenciál, který ve Vás všech se nachází. Uvidíme, zda se všichni dokážete s nástrahy středních škol poprat. Ale věřím, že ANO.

6. Jste pyšná na svoje žáky, co se týče středních škol a přijímaček obecně?

Určitě jsem byla ráda, že jste všichni uspěli. Takže ještě jednou - gratulace všem. A teď je to jen na Vás.

Nicol Chytilová, Jakub Očadlík

Poděkování

Závěrem bychom chtěli moc poděkovat všem našim spolužákům a učitelům, kteří s námi strávili roky na této škole. Bylo to krásných devět let, které jsme si společně užili. Všichni máme mnoho skvělých zážitků, na které budeme příští roky vzpomínat. Taky jsme se párkrát neshodli (skoro nikdy), ale vždycky jsme došli k nějakému závěru. Teď už půjdeme každý svou cestou... Děkujeme!